

ด่วนที่สุด

ที่ กษ ๐๖๑๐.๐๓/ ๖ ๒๐ ๖๕๐

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข
เลขรับที่ ๑๗/๕๕
วันที่ ๖ ส.ค. ๒๕๖๑
เวลา ๑๔.๐๐

กรมปศุสัตว์

ถนนพญาไท กทม. ๑๐๕๐๐

๐๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑

เรื่อง กฎกระทรวงระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด พ.ศ.๒๕๖๑

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

สิ่งที่ส่งมาด้วย กฎกระทรวงระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด พ.ศ.๒๕๖๑

ตามที่มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ บัญญัติให้มีระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ในช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว นก ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด โดยให้เจ้าของสัตว์ดังกล่าวปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

บัดนี้ กฎกระทรวงดังกล่าวได้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๕ ตอนที่ ๔๘ ก วันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๖๑ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในการนี้กรมปศุสัตว์ จึงขอให้ท่านแจ้งปศุสัตว์จังหวัดทราบและเร่งดำเนินการประชาสัมพันธ์ สร้างความรู้และให้คำแนะนำแก่ประชาชน รวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากกฎกระทรวง ฉบับนี้มีบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.๒๕๕๘ สำหรับเจ้าของสัตว์ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับเป็นรายวันอีกวันละไม่เกินหนึ่งพันบาทจนกว่า จะปฏิบัติให้ถูกต้อง รายละเอียดตามที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาแจ้งปศุสัตว์จังหวัดเพื่อทราบและถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด

ต่อไป จะขอขอบคุณมาก

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัดอ่างทอง

เพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายจิระศักดิ์ หิพัฒนพงศ์โสภณ)

รองอธิบดี ปฏิบัติราชการแทน

อธิบดีกรมปศุสัตว์

สำนักควบคุม ป้องกัน และบำบัดโรคสัตว์

โทร. ๐ ๒๖๕๓ ๔๔๔๔ ต่อ ๔๑๓๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ dcontrol๑@dld.go.th

๑๗.๖.๖๑

กฎกระทรวง
ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาด
พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“ระบบการป้องกันโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สามารถปกป้องสัตว์ให้ปราศจากโรคและทำให้สัตว์มีสุขภาพดีโดยอาศัยหลักในการป้องกันโรค เช่น การควบคุม การเคลื่อนย้าย การป้องกันโรคตามหลักความปลอดภัยทางชีวภาพ หรือการให้ภูมิคุ้มกันโรคแก่สัตว์

“ระบบการควบคุมโรคระบาด” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่สามารถควบคุมการแพร่ระบาดของโรคจากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง การควบคุมสถานะของโรคที่เกิดขึ้นในฟาร์ม หรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้น้อยลงหรือหมดไป หรือการจำกัดขอบเขตของการแพร่ระบาดเพื่อง่ายต่อการกำจัดโรคออกไปจากฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์

ข้อ ๓ ในกรณีที่ต้องมีการทำเครื่องหมายประจำตัวสัตว์สำหรับสัตว์หรือซากสัตว์ตามมาตรา ๙ มาตรา ๓๒ (๑) หรือมาตรา ๓๔ วรรคหนึ่ง ให้เจ้าของสัตว์ตามกฎหมายนี้ดำเนินการให้สัตว์ของตนมีเครื่องหมายประจำตัวสัตว์หรือซากสัตว์ตามที่กำหนด

ข้อ ๔ เจ้าของสัตว์ต้องขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์ และปฏิบัติตามระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดตามที่กำหนดในกฎกระทรวงนี้

หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขึ้นทะเบียนผู้เลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เจ้าของสัตว์ต้องดูแลสุขภาพสัตว์อย่างสม่ำเสมอและสังเกตอาการสัตว์ป่วย ในกรณีมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคระบาดให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๑

ข้อ ๖ ในกรณีที่มีโรคระบาด เจ้าของสัตว์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๑

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในโคนม

ข้อ ๗ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า โคนม

ข้อ ๘ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรค布鲁เซลลา วัณโรค หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบโรคให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๙

(๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา โดยต้องมาจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีระบบการป้องกันโรคระบาดตาม (๑) ถึง (๔) และมีผลตรวจทางห้องปฏิบัติการจากกรมปศุสัตว์ว่าไม่มีโรค布鲁เซลลา วัณโรค หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ ก่อนนำสัตว์เข้าเลี้ยงร่วมกับสัตว์ที่มี ให้แยกสัตว์ดังกล่าวไว้อย่างน้อยสิบสัปดาห์ก่อนนำเข้าเลี้ยง

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) แยกพื้นที่สำหรับบ้านหรือที่พักอาศัยและโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

(๓) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลายเชื้อโรคก่อน

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนรีดนม ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๕) ไม่นำสัตว์กับสุนัขหรือแมวจากภายนอกฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ เช่น โคเนื้อ กระบือ แพะ หรือแกะ เข้ามาเลี้ยงร่วมกับสัตว์ที่อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์เดียวกัน

(๖) ตรวจตราและดูแลมิให้สัตว์อื่นเข้าไปในบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

- (๗) จัดให้มีของบังคับสัตว์และอุปกรณ์ควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรค
 - (๘) ไม่ทำความสะอาดถังบรรจุน้ำนมดิบในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนรีดนม
 - (๙) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในโรงเรือนอย่างสม่ำเสมอ
 - (๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
 - (๑๑) จัดเก็บและรักษาคุณภาพวัคซีนและยารักษาโรคอย่างเหมาะสมตามหลักวิชาการ
 - (๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๑๐ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
- การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
 - (๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค
 - (๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๒

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาด ในโคเนื้อ กระบือ แพะ แกะ และกวาง

- ข้อ ๑๑ ในหมวดนี้
- “สัตว์” หมายความว่า โคเนื้อ กระบือ แพะ แกะ หรือกวาง
- ข้อ ๑๒ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้
- (๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 - (๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อยในโคเนื้อ กระบือ แพะ หรือแกะ วัคซีนป้องกันโรคเฮโมไรจิกเซปติซีเมียในกระบือ หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด สำหรับการให้วัคซีนป้องกันโรคในกวางให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 - (๓) ทดสอบโรค бруเซลลา หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทดสอบโรคให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 - (๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
 - (๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๑๓

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพดังต่อไปนี้

(๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับชนิด จำนวนและขนาดของสัตว์

(๒) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีร่องเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำร่องเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๓) จัดให้มีของบังคับสัตว์และอุปกรณ์ควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรคสำหรับโคเนื้อ กระบือ และควาย หรือจัดให้มีสถานที่ที่เหมาะสมสำหรับควบคุมบังคับสัตว์ในการให้วัคซีนหรือรักษาโรคสำหรับแพะและแกะ

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทยมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๓

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในนก ไก่ เป็ด และห่าน

ข้อ ๑๕ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า นก ไก่ เป็ด หรือห่าน

ข้อ ๑๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคนิวคาสเซิลในไก่ กาฬโรคเป็ดในเป็ด หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจและการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๑๗ ข้อ ๑๘ ข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๐ แล้วแต่กรณี

(๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มาและมีการตรวจโรคจากแหล่งที่มาของสัตว์ ได้แก่ โรคไข้หวัดนก โรคนิวคาสเซิล หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๗ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ภายในครัวเรือน ดังต่อไปนี้

(๑) การเลี้ยงสัตว์เพื่อการบริโภค ต้องมีเล้าหรือโรงเรือนสำหรับให้สัตว์นอนตอนกลางคืน โดยแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน และไม่ใช้หลังคาพร้อมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน รวมทั้งสามารถทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย

(๒) การเลี้ยงสัตว์เพื่อวัตถุประสงค์อื่น เช่น สัตว์สวยงาม สัตว์ที่ใช้ประกวด หรือสัตว์ที่ใช้แข่งขัน ต้องมีเล้าหรือกรงที่เหมาะสมกับชนิดและจำนวนของสัตว์ สามารถป้องกันการสัมผัสกับสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรค และสามารถทำความสะอาดฆ่าเชื้อโรคได้ง่าย

การเลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่ง ต้องมีการเก็บอาหารที่สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้ รวมทั้งปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๘ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีความปลอดภัยทางชีวภาพเบื้องต้น ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่เลี้ยงหรือที่นอนของสัตว์ ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน ไม่ใช้หลังคาพร้อมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน กรณีไก่ชนต้องแยกจากสถานที่ซ้อมไก่หรือชนไก่ โดยอยู่ห่างกันอย่างชัดเจน

(๒) มีเล้า กรง สุ่ม หรือโรงเรือนขนาดเหมาะสมกับชนิด จำนวน และอายุของสัตว์และสามารถป้องกันการสัมผัสกับสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคได้

(๓) มีรั้วล้อมรอบพื้นที่ที่ใช้เลี้ยงและมีประตูเข้าออกทางเดียว

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้า โดยอยู่ในบริเวณที่ป้องกันแดดและฝนได้ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๕) ทำความสะอาดและฆ่าเชื้ออุปกรณ์ใส่น้ำ ใส่อาหาร กรง อุปกรณ์การเลี้ยงและอุปกรณ์ที่มีการใช้ร่วมกัน

(๖) มีเล้า กรง สุ่ม หรือโรงเรือนเพื่อแยกเลี้ยงสัตว์ที่จะนำเข้ามาเลี้ยงใหม่ หรือสัตว์ที่กลับจากการแข่งขัน การซ้อม การชน หรือตลาดค้าสัตว์มีชีวิตอย่างน้อยเจ็ดวันก่อนการเข้าร่วมฝูง

(๗) มีการบันทึกประวัติการเลี้ยงสัตว์และการนำสัตว์เข้ามาเลี้ยงใหม่ทุกครั้งและมีประวัติการตรวจโรคตามข้อ ๑๖ (๖)

(๘) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์เพื่อการพาณิชย์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือเล้าขนาดเหมาะสมกับชนิด จำนวน และอายุของสัตว์ โดยบ้านหรือที่พักอาศัยของคนต้องแยกเป็นสัดส่วนออกจากโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หรือเล้าอย่างชัดเจน และไม่ใช้หลังคาพร้อมกับบ้านหรือที่พักอาศัยของคน

(๒) มีรั้วล้อมรอบบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ โดยสามารถป้องกันคนและสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคไม่ให้ผ่านเข้าออก และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องสามารถควบคุมป้องกันสัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคไม่ให้เข้าโรงเรือนได้

(๓) ก่อนเข้าออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ยานพาหนะและบุคคลต้องมีการทำลายเชื้อโรคโดยผู้ที่จะเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือโรงเรือนต้องผ่านการทำความสะอาดร่างกายและเปลี่ยนเสื้อผ้า ก่อนเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์ทุกครั้ง และมีการควบคุมดูแลไม่ให้บุคคลภายนอกเข้าสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๔) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยน และมือน้ำล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๕) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในโรงเรือนหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ ตลอดจนทำความสะอาดและฆ่าเชื้อโรควัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์หลังจากนำสัตว์ตัวสุดท้ายออกจากโรงเรือน และนำมูลของสัตว์ออกจากโรงเรือน รวมทั้งให้มีระยะเวลาพักโรงเรือนก่อนนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ตามระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) กำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม เช่น มีสถานที่เผาหรือทำลายซากสัตว์ และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้ และมีแหล่งน้ำสะอาดสำหรับใช้ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๘) มีสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์หรือผู้ประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ชั้นหนึ่งทำหน้าที่ควบคุมดูแลด้านสุขภาพสัตว์ เช่น การใช้ยา การให้วัคซีน โดยต้องมีการบันทึกประวัติการเลี้ยงสัตว์สำหรับให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบได้

(๙) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ระยะเวลาการเลี้ยงสัตว์ การปลดสัตว์ หรือการนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่สถานที่เลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งผ่านการรับรองการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดีด้านปศุสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๐ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์ในลักษณะใดๆ ดังต่อไปนี้

(๑) มีเล้าหรือโรงเรือนที่สามารถใช้กักสัตว์ เมื่อมีโรคระบาดที่เหมาะสมกับชนิดและจำนวนสัตว์ มีการทำลายเชื้อโรคที่สิ่งปุรงและมูลสัตว์

(๒) เล้าหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ต้องแยกเป็นสัดส่วนออกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคน

(๓) มีข้อกำหนดให้บุคคลภายนอกหรือยานพาหนะที่เข้าสถานที่และบริเวณดังกล่าว ต้องได้รับอนุญาตก่อน

(๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๑ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ห้ามนำสัตว์เข้าเลี้ยงใหม่ภายในระยะเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๔

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในสุกรและหมูป่า

ข้อ ๒๒ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า สุกรหรือหมูป่า

ข้อ ๒๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคปากและเท้าเปื่อย วัคซีนป้องกันโรคอหิวาต์สุกร หรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

- (๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๒๔ ข้อ ๒๕ หรือข้อ ๒๖ แล้วแต่กรณี
- (๖) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา และต้องมาจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีระบบป้องกันโรคระบาด รวมทั้งต้องไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๔ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนไม่เกินห้าสิบตัว ดังต่อไปนี้

- (๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์
- (๒) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีร่องเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำร่องเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก
- (๓) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย
- (๔) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้ารวมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)

- (๖) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
- (๗) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
- (๘) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๕ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนเกินกว่าห้าสิบตัวแต่ไม่เกินห้าร้อยตัว ดังต่อไปนี้

- (๑) บริเวณที่เลี้ยงสัตว์ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน โดยมีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์
- (๒) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลายเชื้อโรคก่อน ทั้งนี้ ห้ามยานพาหนะรับซื้อสัตว์เข้าฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์
- (๓) จัดให้มีอ่างน้ำยา หรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีร่องเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และมีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำร่องเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย

(๕) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้ารวมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)

(๗) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีระยะเวลาพักคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนนำสัตว์ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยง โดยนับจากวันที่มีการฆ่าเชื้อโดยใช้น้ำยาฆ่าเชื้อ

(๘) ไม่ใช้ฟ่อนพันธุ์ร่วมกับฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น หากจำเป็นต้องใช้ฟ่อนพันธุ์ควรมาจากฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีประวัติเชื่อถือได้

(๙) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๑๑) จัดให้มีสถานที่จำหน่ายสัตว์หรือเนื้อสัตว์ภายนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพสำหรับการเลี้ยงสัตว์จำนวนเกินกว่าห้าร้อยตัวขึ้นไป ดังต่อไปนี้

(๑) บริเวณที่เลี้ยงสัตว์ต้องแยกจากบ้านหรือที่พักอาศัยของคนอย่างชัดเจน โดยมีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและอายุของสัตว์

(๒) ป้องกันคนหรือยานพาหนะจากภายนอกเข้าออกสถานที่เลี้ยงสัตว์ เว้นแต่มีการทำลายเชื้อโรคก่อน ทั้งนี้ ห้ามยานพาหนะรับซื้อสัตว์เข้าฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๓) จัดให้มีอ่างน้ำยาหรืออุปกรณ์สำหรับฆ่าเชื้อโรค หรือมีรองเท้าสำหรับเปลี่ยนที่ทางเข้าบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และมีอ่างล้างมือพร้อมสบู่ที่ทางเข้าบริเวณโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ทั้งนี้ ห้ามนำรองเท้าภายในสถานที่เลี้ยงสัตว์ออกไปใช้ภายนอก

(๔) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ และในกรณีที่มีการขายสัตว์ ให้ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์หลังการขาย

(๕) เก็บและกำจัดซากสัตว์อย่างเหมาะสม และควบคุมดูแลความสะอาดในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์ ในกรณีที่มีการนำซากสัตว์ออกจากสถานที่เลี้ยงสัตว์ ให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๖) มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่กักสัตว์ก่อนนำเข้ารวมฝูงอย่างน้อยสิบสี่วัน โดยอยู่ห่างจากคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างน้อยสิบเมตร เว้นแต่ในกรณีที่ไม่มีคอก โรงเรือน หรือสถานที่ดังกล่าว ให้เลี้ยงสัตว์ในรูปแบบการเลี้ยงแบบเข้าหมดออกหมดของโรงเรือนหรือคอก (All In - All Out)

(๗) สัตว์ที่นำเข้ามาเลี้ยงใหม่ต้องทราบแหล่งที่มา หรือไม่มีโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด และมีระยะเวลาพักคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ไม่น้อยกว่าเจ็ดวันก่อนนำสัตว์ชุดใหม่เข้ามาเลี้ยงโดยนับจากวันที่มีการฆ่าเชื้อโดยใช้ยาฆ่าเชื้อ

(๘) ไม่ใช่พ่อพันธุ์ร่วมกับฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์อื่น หากจำเป็นต้องใช้พ่อพันธุ์ควรมาจากฟาร์มหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มีประวัติเชื่อถือได้

(๙) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๑๐) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อนในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๑๑) จัดให้มีสถานที่จำหน่ายสัตว์หรือเนื้อสัตว์ภายนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์

(๑๒) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๒๗ ในกรณีที่มิโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสมสำหรับสัตว์ในคอกหรือในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๕

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในสุนัขและแมว

ข้อ ๒๘ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า สุนัขหรือแมว

ข้อ ๒๙ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคพิษสุนัขบ้าหรือวัคซีนป้องกันโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เลี้ยงสัตว์ในบริเวณที่มีรั้วรอบหรือขอบเขตชัดเจน และมีขนาดพื้นที่ที่เหมาะสมกับจำนวนและพันธุ์สัตว์ รวมทั้งทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในบริเวณสถานที่เลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๕) ไม่ปล่อยสัตว์ไปยังสถานที่สาธารณะโดยไม่มีการควบคุม หากจำเป็นต้องไปในที่สาธารณะต้องมีอุปกรณ์ในการควบคุมหรือดูแล เช่น สายจูงและปลอกคอ เพื่อไม่ให้สัตว์อยู่นอกเหนือการควบคุม และให้มีการเก็บมูลของสัตว์ทุกครั้งที่มีการขับถ่ายในที่สาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเกิดโรค

(๖) ในกรณีที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าสัตว์เป็นโรคพิษสุนัขบ้าหรือถูกสัตว์ที่อาจเป็นโรคพิษสุนัขบ้ากัด ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่หรือเจ้าพนักงานท้องถิ่นภายในยี่สิบสี่ชั่วโมง

(๗) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ในกรณีที่การเลี้ยงสัตว์ตามวรรคหนึ่งเป็นการเลี้ยงพ่อพันธุ์หรือแม่พันธุ์สัตว์เพื่อการพาณิชย์ ให้เจ้าของสัตว์จัดให้มีการทดสอบโรค布鲁เซลลา หรือโรคอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่มิโรคระบาดในบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๖

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในม้า

ข้อ ๓๑ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า ม้า

ข้อ ๓๒ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๓๓

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๓ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ ดังต่อไปนี้

(๑) มีคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

(๒) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ และบริเวณคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ

(๓) ตรวจตรา ดูแล และป้องกันมิให้สัตว์ที่อาจเป็นพาหะนำโรคเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์
(๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อน
ในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้

(๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๔ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง
ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่ง
เป็นอย่างอื่น

การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสม
สำหรับสัตว์ในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์

(๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในคอกหรือโรงเรือนเลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด
เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค

(๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

หมวด ๗

ระบบการป้องกันโรคระบาดและระบบการควบคุมโรคระบาดในช้าง

ข้อ ๓๕ ในหมวดนี้

“สัตว์” หมายความว่า ช้าง

ข้อ ๓๖ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการป้องกันโรคระบาด ดังต่อไปนี้

(๑) ดูแลสุขภาพสัตว์โดยการถ่ายพยาธิสัตว์ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๒) ให้วัคซีนป้องกันโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไข
และพื้นที่การให้วัคซีนให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๓) ทดสอบโรคตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) จัดบันทึกข้อมูลการให้วัคซีน การตรวจ และการรักษาโรค ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๕) ป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพตามข้อ ๓๗

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๓๗ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการให้มีการป้องกันโรคด้านความปลอดภัยทางชีวภาพ
ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสมกับจำนวนและขนาดของสัตว์

- (๒) ทำความสะอาดและทำลายเชื้อโรคในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์อย่างสม่ำเสมอ
- (๓) ไม่ปล่อยสัตว์ไปยังสถานที่สาธารณะโดยไม่มีการควบคุม หากจำเป็นต้องไปในที่สาธารณะ ต้องมีอุปกรณ์ในการควบคุมหรือดูแลที่เหมาะสมและแข็งแรง เพื่อไม่ให้สัตว์อยู่นอกเหนือการควบคุม และให้มีการเก็บมูลของสัตว์ทุกครั้งที่มีการขับถ่ายในที่สาธารณะ ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการป้องกันการเกิดโรค
- (๔) เก็บอาหารให้สะอาด แห้ง ไม่อับชื้น ไม่มีเชื้อราหรือวัตถุที่เป็นอันตรายต่อสัตว์ปนเปื้อน ในอาหาร และสามารถป้องกันพาหะนำโรคและการเสื่อมสภาพของอาหารสัตว์ได้
- (๕) ปฏิบัติการอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- ข้อ ๓๘ ในกรณีที่มีโรคระบาดในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ หรือพื้นที่ใกล้เคียง ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดจนกว่าโรคจะสงบและสัตว์แพทย์มีคำสั่งเป็นอย่างอื่น
- การดำเนินการตามระบบการควบคุมโรคระบาดให้ดำเนินการ ดังต่อไปนี้
- (๑) ต้องจัดให้สัตว์อยู่ในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ โดยมีอาหารและน้ำเพียงพอและเหมาะสม สำหรับสัตว์ในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งควบคุมดูแลมิให้สัตว์ออกไปนอกสถานที่หรือ บริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์
- (๒) ห้ามยานพาหนะหรือบุคคลภายนอกเข้าไปในสถานที่หรือบริเวณที่ใช้เลี้ยงสัตว์โดยเด็ดขาด เว้นแต่เป็นการเข้าไปเพื่อการควบคุมโรค
- (๓) ดำเนินการควบคุมโรคตามมาตรการที่อธิบดีประกาศกำหนด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ลักษณ์ วจนานวัช

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ปฏิบัติราชการแทนรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา ๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๘ บัญญัติให้ระบบการป้องกันและควบคุมโรคระบาดในช้าง ม้า โค กระบือ แพะ แกะ กวาง สุกร หมูป่า สุนัข แมว นก ไก่ เป็ด ห่าน และสัตว์ชนิดอื่นตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้